

Tiden er den store jæger og vi er alle dens bytte.

Tid, kvalificeret tid, er snart en mangelvare. Til gengæld stiger forbruget af tidsspild og efter min mening har vi denne forsommer set et eklatant eksempel på megastore spild af kostbar tid og ressourcer.

Den danske valgkamp, der blev vist 24/7 på alle media. Jeg kan ikke erindre en kamp om politisk magt ført på et så lavt og utroværdigt niveau, der i min optik leder tankerne hen på det spil, de små i børnehaven opfører, hvor den ene skal overgå den anden med eksempler på, "hvor stor en mand min far er", underforstået "at din far ikke er på samme omgangshøjde". Freud kalder det for "penismisundelse".

Disse kommentarer er først og fremmest møntet på dialogerne mellem den daværende statsminister Helle

Thorning Schmidt og partiet Venstres formand Lars Løkke Rasmussen. Tilsammen udgjorde de lavmålet og afslørede deres inderste opfattelse af sig selv og dermed af os andre. Som jeg tidligere har skrevet er ingen af dem egnede til at lede en handlekraftig regering og det var en direkte hån mod vælgerne, at valget stod mellem pest eller kolera, utroligt at blå blok ikke

havde et bedre bud, men trak det politiske dyr LLR rundt i manegen og betegnede ham som Danmarks bedste politiske traktor og fremragende politiker. Wow fy for pokker.

Floskler og slogans fløj os om ørene. Pyt med dem, det var langt mere trist, at valgkampen havde fokus på perfide personangreb, der fjernede saglige redegørelser for, hvilken egentlig politik der skulle føres, hvis man vandt kampen. Iøjnefaldende var, at partierne stort set bekræftede, at dansk politik er baseret på fordeling af goder i velfærdsbutikken, som de påstår, er retfærdig uanset dens karakter, men egentlige essentielle emner var ikke mange af, de blev undgået som et brændt barn skyr ilden; flygtninge- og asylpolitik samt offentliggørelse af divergerende fakta om, hvor mange penge der er til rådighed for velfærd og hvordan den skal finansieres, mest om dagpengene.

Finansiering forudsætter fremskaffelse af kapital og der var ikke mange af kandidaterne, der havde mod og mandshjerte til at hæve røsten, for der skal skaffes flere eller bedre arbejdspladser i de private sektorer for uden dem er al snak om fortsat velfærd uden værdi for slet ikke at tale om, hvor pengene skal komme fra til forøget velfærd.

Jeg kunne også fremføre at valget stod mellem "de økonomiske værdier" kontra "de humane værdier", men hvordan skal den sidste gruppe opretholde sin eksistens uden finansielt grundlag? Så i virkeligheden blev det en fortsættelse og udbygning af velfærdsstaten der sejrede, ikke mindst takket været den store fremgang for Dansk Folkeparti, der vil forøge de offentlige udgifter ikke mindst til sundhed.

I den usympatiske valgkamp fik vi faktafusk og løgnehistorier en masse og dermed blev den egentlige vinder af den opslidende kamp; begrebet **politikerlede**. Samtidig fik vi bekræftet at illusionen om virkeligheden er mere virkelig end den reelle virkelighed og så er vi ved at køre ud af en gal tangent. For de fleste valgløfter er desværre blot illusioner forklædt som langtidsholdbare løsninger.

Og for en politiker er realitet et yderst elastisk begreb.

Siddende i Thailand, der nu har en udemokratisk regering, der rydder op og fjerner ukrudt, er det meget interessant at kunne følge mine to "fædrelande" på tæt hold også med baggrund i længere tids ophold i Danmark dette forår. I "landet ved den bølgende strand" har vi såkaldt demokrati, den skandinaviske model og med fokus på den danske arbejdsmodel, der er under kraftig beskydning.

Hvordan kan jeg tillade mig at fremføre dette argument?

Svaret ligger delvist i mine ironiske opfattelser af de illusioner, som socialdemokratiet ved dets formand HTS præsenterede os for: "Vi/jeg overdrager danskerne og den nye regering et samfund i vækst, et samfund med solid økonomi, med stærke værdier og langt højere standard f.eks. indenfor sundhed og uddannelse, end det Danmark vi overtog fra den tidligere regering. Det er vor fortjeneste og vi vil anerkendes for denne indsats".

Dette er mine forkortede ord om Helles mange statements, der stort set er løgne fra ende til anden.

Det er korrekt at Danmarks økonomi er i fremgang, men det skyldes ikke udelukkende de gennemførte reformer, som regeringen påstår. Det skyldes i høj grad den positive udvikling i den globale økonomi samt ikke mindst de faldende oliepriser. Men sandheden er at regeringens finanspolitik fortsat skal understøtte landets samlede økonomi og det gøres som tidligere ved at operere med "strukturelle underskud" og man skal være en skarp kniv i skuffen for at forstå, hvad dette dækker over. Der opereres ifølge sidste data fra Finansministeriet med et strukturelt underskud på BNP også efter 2016.

Med hensyn til sundhedssektoren, så er jeg uforstående overfor argumentet om fremgang, for det er ikke det billede jeg møder i Danmark. Lad være at man på et "ligegyldigt" sygehus i Nordjylland lader en udenlandske læge fejloperere den ene gang efter den anden uden at gribe ind. Herregud jo færre jyder jo flere tumper i København, men det værste er, at tumperne sidder på de øverste stillinger indenfor sundhedssektoren, herunder sundhedsstyrelsen, der gang på gang har vist sig at være ikke engang komplet uduelige, men det, der er endnu værre og vi får kun lov at kradsede lidt i overfladen, for fanden hytter sine.

Hvem tør præsentere os for en samlet liste overfor de fejl, som styrelsen har begået, de fleste grundet manglende indgriben. Og hvem har "æg nok i kurven" til at tage kampen op og foretage de nødvendige ændringer?

Danmark har et af verdens dyreste sundhedsvæsner (koster cirka 11 % af BNP), men det er sandelig ikke i verdensklasse. Det er præget af bureaukrati og ineffektivitet og tilsyneladende prioriteres "systemet" højere end patienterne.

Dermed er jeg ved uddannelsen og her hopper min kæde af, når jeg hører eller læser HTS målsætning; "Mit mål er, at vores børn skal være den dygtigste generation i danmarkshistorien". I hendes chefperiode er det da vist gået den gale vej? I PISA undersøgelsen fra 2014 påstås at hver femte danske skoleelev er så ubegavet at han/hun ikke kan gennemføre en uddannelse eller påtage sig et job.

Det er et trist resultat af samfundets investering i et af verdens dyreste folkeskoler, som HTS hævder, er i toppen og som hun er stolt af, men hun tilføjer dog, at den skal være bedre.

Vi har netop haft besøg af to unge danske, der er under uddannelse.

Det har været rystende at høre deres beretninger om deres to forskellige uddannelsesretninger, men begge underlagt de overordnede regler. Der lyves og manipuleres, det er én ting, den anden er, at disse synder leder til, at Danmark får tusindevis af unge, der er erklæres flyvefærdige, men som intet har lært.

Her er en kommentar jeg for nylig modtog fra en stout jyde, jeg mødte i lufthavnen og som jeg efterfølgende korresponderede med;

"Mht. Danmark må jeg som 44 årig desværre give dig ret. Jeg var rejst fra Danmark, hvis det ikke var for min familie i DK. De unge som kommer ind på arbejdsmarkedet tror, at alt drejer sig om dem, de skal have hjælp til alt, og oplæres i alt, de er svære at motivere. Curling børn er i høj grad blevet et problem. I dag vil de alle unge have en gymnasie- og universitets uddannelse, så det får de jo selvfølgelig med det resultat, at uddannelsen er noget udvandet, de fleste skal jo bestå, for at opretholde tilskuddene til institutionerne. Når alle vælger et bogligt fag, så mangler der Jo mærkeligt nok sjovt nok folk til de tekniske uddannelser. Dem importerer vi i en dårlig kvalitet, med det resultat at vores egne folk bliver af en endnu ringere kvalitet".

Så sammenlagt har jeg meget svært ved at kunne finde dokumentation for, at påstandene fra HTS holder vand. Men det forbavser mig naturligvis ikke. Danmark har mere end 26.000 ansatte økonomer og de kunne heller ikke fortælle danskerne om, hvor mange danskere, der var kommet i klemme i dagplejereglerne. IT fejl fortalte man os, det passer ikke. De lyver for os og desværre er det meget svært at gendrive argumenterne og tallene. I forbindelse med at skrive nærværende narrativ har jeg søgt at tjekke tal fra Danmarks Statistik, men dem, der indeholder de vigtigste nøgletal er kun tilgængelige til og med 2013.

Så hvorfor accepterer vi at baseret på samme grundlag er tallene fra LO og DA vidt forskellige? Regner de med at vi er ubegavede og falder for al deres utroværdige propaganda?

Nu får landet en regering, hvis leder og parti fuldt berettiget led et svidende nederlag ved valget. Det er en joke at lederen skal være den nye statsminister.

Og det er sandelig også lidt af en spøg, at det nystiftede parti Alternativet kommer ind i Folketinget med mange mandater, for deres program er baseret på utopier eller en samfundsopfattelse, der har rod i generationen fra 1980'erne. Tilslutningen skyldes de "gamle" partiers mangel på at præsentere danskerne for realistiske og anvendelige løsninger på Danmarks essentielle problemer; dagpenge, flygtninge- og asylansøger spørgsmålene, uddannelsen og sundhedssektoren. På toppen en solid plan for fremtiden.

En ny regering kan ikke uden videre løse opgaven om uddannelsen, den ligger som bekendt som et spil mellem kommunerne og Danmarks Lærereforening, og er det ikke sådan, at det er landets regioner, der har hånd- og halsret over vores sundhedsvæsen? Og den hede diskussion om de mange flygtninge er i høj grad placeret hos EU, så råderummet er begrænset og tomme tønder buldrer som bekendt mest.

Da fagforeningsidioterne løb tør for brændstof og opdagede, at de ikke kunne få den indflydelse på ovenstående emner, som de gerne ville have, kastede de sig over Stress; et yderst fleksibelt begreb for operatørerne; fra læger til healere og en ting er, at det påstås at 8 ud af 10 adspurgte føler deres hverdag stressende og at der hver dag er 35.000 sygemeldte grundet stress, en anden er hvorfor?

Når argumenter præsenteres på skærmen antydes det i høj grad, at det er de store stygge privatejede selskaber, ejet af hensynsløse kapitalister, der er skyld i danskerne stress, men ser vi på størrelsen af danske selskaber ligger medianen blandt de 19 største på godt 17.000 medarbejdere. Sammenlignet med de store sektorer indenfor det offentlige synes det klart, hovedparten af de 8 ud af 10 med stress symptomer skal findes her og det er da også blandt dem, at fraværsprocenten er landets højeste.

Nu bliver det interessant om det er muligt for LLR at holde løftet om nulvækst eller om han må bøje af, for uden støtte fra DF vil han møde store problemer. Jeg forstår godt argumentet om at et en periode med nulvækst vil gavne landet. Det er ikke nødvendigt at foretage afskedigelser for den naturlige afgang er tilstrækkelig til at bidrage til et lavere antal offentlige ansatte (60.000 årligt). Vi kan jo starte med at undlade genbesættelser af en række unødvendige stillinger på universiteterne; hvor mange professorer og undervisere har vi i f.eks. afrikanske studier og hvor relevant er dette for Danmark?

Hvis læserne vil kaste et blik på beskrivelsen af afrikanske studier (Københavns Universitet) lande SYD for Sahara, så er formålet at opnå indsigt i de samfundsmæssige, religiøse og politiske forhold. Endvidere anføres det, at det også er formålet at kandidaten opnår færdigheder og erhvervskompetencer i forhold til stillinger relateret til Afrika og som hjælp hertil kan vedkommende lære at tale Swahili. Hvorfor bliver kandidaten så medlem af Folketinget og nogle af dem senere minister i Danmark og ikke besætter en stilling i forhold til at fremme erhvervslivets relationer til Afrika?

Det er ikke et problem at fortsætte samme analyse af de 1500 studieretninger ved universiteterne, hvis rektorer har tilegnet sig magt og bonusordninger, hvis indhold vil gøre mange danskere vrede, hvis de fik adgang til at kende dem.

Men der er stemmer at hente i at nurse de offentlige ansatte. Dette gælder ikke alene Danmark, men også de øvrige EU lande og hermed drejer jeg mine kommentarer mod det spil, der foregår for øjnene af os; nemlig EU's bestræbelser på at socialisere alle dets medlemslande. Jeg har før postuleret, at EU er en opsamlingskasse af fallerede socialdemokratiske politikere og at de der bliver belønnet i hoved og bagdel for deres manglende evner.

Jeg tror ikke at mange danskere er klar over de grundlæggende rettigheder, som EU borgere har. De er opdelt i 7 kapitler; værdighed, friheder, ligestilling, solidaritet, borgerrettigheder, retfærdighed i retssystemet og almindelige bestemmelser. Mange af disse trumfer de danske tilsvarende.

Ligeledes overrasker det nok mange at EU har et Generaldirektorat, der fastlægger de overordnede rammer for beskæftigelse, sociale anliggender, arbejdsmarkedsforhold samt inklusion. Ved at læse disse mange bestemmelser får den studerende en bekræftelse på, hvorfor det er attraktivt at flygte fra et møgland til et EU medlem, for her venter paradiset.

Fortsættelse følger

Thailand i juni 2015/Ole Casthøj

Nu skal Løkke vise sin evner som frisvømmer